

Újraindított hagyomány

ORSZÁGOS KERÁMIAMŰVÉSZETI BIENNÁLÉ 2021, PÉCS

A világvárossal terhelt 2020. év utolsó, borús napjaiban – napsárga arculatával apró reménységként – jelent meg az Országos Kerámiaművészeti Biennálé nyílt pályázati felhívása, amely a nagy múltú pécsi Országos Kerámia Biennálék hagyományának újraindítását tűzte ki egyik céljával. A kiírás értelmében kerámiaanyagokból, 2010 után készült művekkel lehetett jelentkezni a pályázatra, műfaji megkötés és előre megszabott tematika nélkül, autonóm és alkalmazott tárgyakkal egyaránt. A szervezők, a Kortárs Kerámiaművészetért Alapítvány és a Kecskeméti Kortárs Művészeti Műhelyek – Nemzetközi Kerámia Stúdió,¹ az újítás és a jobbitás szándékával külön szólították meg a kerámiaművesség területein tanuló hallgatókat, számukra diák kategóriát indítottak. A pályázatra – amelyre a szervezők nem szabtak ki nevezési díjat – összesen 165 alkotó jelentkezett. Közülük a héttagú szakmai zsűri² 97 pályázó munkáját választotta ki a kiállításra, amely 2021. május 22-én nyílt meg Pécsen, a Zsolnay Kulturális Negyedben található m21 Galériában³. Az első díjat Kontor Enikő, a másodikat Néma Júlia, a harmadikat pedig Zakar József alkotásai érdemelték ki. A diák kategória nyertese a Moholy-Nagy Művészeti Egyetem hallgatója, Sinkovits Zsuzsanna lett. A három különdíjat Simon Zsolt József, Husz Ágnes és Füzesi Zsuzsa művei

kapták. Elismerő oklevélben Ruzicska Tünde és Szabó Ádám Csaba részesültek, a diák kategóriában pedig Dályay Virág, a Pécsi Tudományegyetem Művészeti Karának hallgatója. Az Országos Kerámiaművészeti Biennálé zsűrizett pályaműveiből egy 143 oldalas, képes katalógust is kiadtak. A rövid összefoglalón és a száraz tények felsorolásán túl, érdemes tovább gondolkodni az újjáélesztett országos seregszemle céljain és azon a hatalmas, egyben nagy felelősséggel járó vállaláson, amit a többször megszakadt eseménysorozat folytatása jelent. Közben idézzük fel a pécsi Országos Kerámia Biennálék több évtizedet felölelő történetét és jelentőségét is,⁴ többek között a cikket kísérő archív felvételekkel.

Az V. Országos Kerámia Biennálé kiállítása, 1978-ban
(Városi Kiállítóterem, Pécs, Színház tér 1.)

5th Hungarian Ceramics Biennial exhibition, 1978
(Municipal Gallery, Pécs, 1 Színház tér)

Fotó: Nádor Katalin (Janus Pannonius Múzeum archívuma, Pécs)

KOVÁCS Margit átveszi nagydíját ROMVÁRY Ferenctől az I. Országos Kerámia Biennálé megnyitóján, 1968-ban. A háttérben NÉMETH János és HORVÁTH László állnak, a székeken takarásban GAZDER Antal, GARÁNYI József és GÁDOR István ülnek (Tudomány és Technika Háza, Pécs, Janus Pannonius u. 11.)

Margit KOVÁCS receives the Grand Prize from Ferenc ROMVÁRY at the opening of the 1st Hungarian Ceramics Biennial, 1968. Background (standing): János NÉMETH, László HORVÁTH, behind (seated): Antal GAZDER, József GARÁNYI, István GÁDOR (House of Science and Technology, Pécs, 11 Janus Pannonius st.)

Fotó: Nádor Katalin (Janus Pannonius Múzeum archívuma, Pécs)

A Pécsen megrendezett Országos Kerámia Biennálé intézménye a magyar kerámiakultúra egyik legfontosabb seregszemléjeként, minőségi szűrőjeként és sűrűsödési pontjaként működött negyven éven át. Először 1968-ban rendezték meg a Zsolnay-centenárium égisze alatt. Az utolsó, XX. biennálét pedig 2008-ban tartották. A rendezvénysorozat egy-egy évnyi csúszástól eltekintve átvészelte a rendszerváltást, a privatizációs és átszervezési hullámokat, a millennium körüli évek létbizonytalanságát, valamint a kerámiaművészetben detektálható műfaji és stílári hangúlyeltolódásokat.

Az V. Országos Kerámia Biennálé kiállítása, 1978-ban. A kép előterében LÓRINCZ Győző és a díjazott BENKŐ Ilona alkotásai (Városi Kiállítóterem, Pécs)

Show of the 5th Hungarian Ceramics Biennial, 1978. In the foreground: Győző LÓRINCZ's and prize-winner Ilona BENKŐ's works (Municipal Gallery, Pécs)

Fotó: Nádor Katalin (Janus Pannonius Múzeum archívuma, Pécs)

Az Országos Kerámia Biennálé a szakma saját, belső indíttatásából, Garányi József és kollégáinak kezdeményezésére szerveződött, a Művelődésügyi Minisztérium, Baranya Megye és Pécs Megyei Jogú Város Tanácsa, a Kiállítási Intézmények és a Janus Pannonius Múzeum támogatásával. Szoros együttműködésben, szinte szimbiózisban, az 1969-től indult Kerámia Symposium (Szimpozium) eseményeivel, a szomszédos Siklóson kibontakozó, kísérletezésre épülő művésztelepi alkotómunkával.⁵ A pécsi kerámiabiennálé körül olyan, a korszak jelentős szakemberei bábáskodtak, mint Romváry Ferenc, Csenkey Éva, Hárs Éva, Mendöl Zsuzsanna, Kovács Orsolya művészettörténészek és a rendezés feladatait 1988-tól, szinte egy személyben vivő Sárkány József. Sárkány József művészettörténész 2008 után is azon munkálkodott, hogy a pécsi kerámia-seregszemlék hagyományát újraindítsa, az évekre megszakadt folyamatot folytassa. 2013 januárjában nyílt meg a *Magyar Kerámia*

Az V. Országos Kerámia Biennálé kiállítása, 1978-ban (Városi Kiállítóterem, Pécs), az utcafronton nagy méretű plasztikkákkal. A kép jobb oldalán JANÁKY Viktor három munkája látható 5th Hungarian Ceramics Biennial exhibition, 1978 (Municipal Gallery, Pécs), with large sculptures on the street front.

Right: three works by Viktor JANÁKY

Fotó: Nádor Katalin (Janus Pannonius Múzeum archívuma, Pécs)

2012 című kiállítás, amelynek fontos üzenete, egyben missziója volt a biennálék újjászervezése négyévenként megrendezésre kerülő quadriennálék formájában.⁶ A terv részben sikerült, 2017-ben immár *II. Országos Kerámia Quadriennálé* címmel. Sárkány József 2019-ben, tragikus hirtelenséggel bekövetkezett halála után egy ideig újból megszakadt a szervezés.

Az elmúlt években a területen tapasztalható értékvesztés és drasztikus minőségromlás, a szakma felhígulása, a közösségi médiumok hatásmechanizmusát kihasználó autodidakták önszerveződő előretörése igen erősen a felszínre hozták az országos kerámia-seregszemlék hiányát és annak súlyos következményeit. Ez a sokszoros hiányérzet hívta életre az Országos Kerámiaművészeti Biennálét, amely a tervek szerint rendszeres bemutatkozási lehetőséget szeretne biztosítani a hazai kerámia- és porcelánművészet alkotóinak, egyben átfogó keresztmetszetet kíván adni a 2017 óta eltelt időszak kerámia-kultúrájának eredményeiből. Az elérendő célok között, ha kimondatlanul is, de ott bujkál a terület minőségi mutatóinak és presztízsének visszaállítására, amely valódi kihívásokat jelentő, felelősségteljes feladat.

Az Országos Kerámiaművészeti Biennálé felhívására beküldött pályaműveken érezhető volt, hogy a 2017-ben szép számmal megrendezett szakmai események és évfordulók után jelentős visszaesés következett be. Részben emiatt a hosszabb kihagyás, szünet után tekinthető a 165 pályázó kevésnek; arányaiban még kevesebb volt a diák kategóriában indulók száma. A kiállításon szereplő 97 alkotóból csupán 10 hallgató képviselte a diák kategóriát, a három hazai felsőfokú képzőhely közül két intézményből. A jelentkezők számának alakulása, az ok-okozati kapcsolatok feltárása,

SÁRKÁNY József a XIX. Országos Kerámia Biennálé megnyitóján, 2006-ban (Pécsi Galéria, Pécs, Széchenyi tér 11).

Az előtérben FÜZESI Zsuzsa Gil-galad 1. című munkája látható József SÁRKÁNY at the opening of the 19th Hungarian Ceramics Biennial, 2006 (Pécs Gallery, Pécs, 11 Széchenyi tér).

In the foreground Zsuzsa FÜZESI's Gil-galad 1

Fotó a Janus Pannonius Múzeum archívumából, Pécs

az oktatás és a minőség kérdései rendre visszatérő témái voltak az Országos Kerámia Biennáléknak, erről katalógusaik előszava tudósít.⁷ 1975-ben az eseményt rendező Romváry Ferenc művészettörténész így határozta meg a biennálé szerepét és lényegét: „A pécsi biennálének a jelentősége, úgy érzem, éppen abban rejlik, hogy mint egy gyűjtőlencse, felerősíti a mai magyar kerámiát érintő legfontosabb gondokat.”⁸

SIMON Zsolt József: Fehér Füst (Szirmok Fészke sorozat)
Zsolt József SIMON: White Smoke (Nest of Petals series)
2020, biszkvit (máz nélküli) porcelán, egyedi öntési technika, 29x25x31 cm

Napjainkban, ha nem is gondként, de nyitott kérdésként jelent meg az autonóm és az alkalmazott művek jelenléte, utóbbiakat egy pengéfalakkal határolt térrészbe gyűjtve, csoportosan állították ki az m21 Galériában. És bár az

egyik különdíjat a Magyar Formatervezési Tanács ajánlotta fel, az elismerést nem a design, azaz a tervezett környezet ernyőfogalma alá sorolható tárgy kapta. A díjazottak között kizárólag autonóm művek szerepelnek, holott akadt volna ígéretes és méltó jelölt az alkalmazott tárgyak alkotói között is, példaként hadd említsem meg Sütő Erika, Szalai Zsófia és Botos Balázs nevét. Ez a kérdéskör a pécsi Országos Kerámia Biennálék szakmai közegének is állandó vitatémát szolgáltatott, orvosolni csak 1979 és 1988 között sikerült, a négy alkalommal Kecskeméten megrendezett Országos Szilikátipari Formatervezési Triennálékkal, melyeket elsősorban a finomkerámia- és az üvegyiparban dolgozó tervezők részére hívtak életre.

Az Országos Kerámiaművészeti Biennálé kiállításán szereplő 97 alkotó munkáinak számottevő részén megjelenik, érződik a Covid-19-világjárvány megannyi, életünkre, környezetünkre gyakorolt drasztikus, talán soha el sem felejthető hatása és következménye. Olyan munkák is új értelmezési síkot, többletjelentést kaptak általa, amelyek még a pandémia előtt keletkeztek. Ilyen az első díjas Kontor Enikő *Lehel* című, 2019-ben készült sorozata. A széria három darabjának alkotójuk a *Légrés*, a *Huzat* és a *Fényhúr* neveket adta. A keramikusra jellemző lapokból építés és a komor megjelenést kölcsönző olajrakutechnika, az ősi vagy idegen kultúrák kultusz tárgyaira emlékeztető, szabályos, belső titkokat rejtő áttörésekkel könnyített, monumentális-geometrikus tárgyak ezúttal a levegő és a fény útjáról tudósítanak. Kontor önazonos, ezért persze színpadias gesztussal tárgy-leírás helyett egy megkapó szabadverset mellékel munkáihoz: „Van, ahol szökik a levegő, és ugyanonnan jön a fény. / Lélegzik, szuszog, nedves. / Beleheli a hideg szobát, az ablakokat is, esetleg mást. / Átjárja közben a fény, ami úgy közlekedik benne, / mintha nem lennének határai. / Talán tényleg

KONTOR Enikő: Légrés (Lehel sorozat)
Enikő KONTOR: Airflow (Lehel series)
2019, lapokból épített kőedény, olajraku, 38x38x12 cm

KONTOR Enikő: Fényhúr (Lehel sorozat)
Enikő KONTOR: Lightstring (Lehel series)
2019, lapokból épített kőedény, olajraku, 45x25x7 cm

nincsenek. / Úgy szól, hogy csak felhangja van. / Egy darabig mindenestül érdekes, / pedig csak fény és levegő áramol benne, ő maga mozdulatlan. / Aztán egyszer csak kilehel, / elsötétül minden, és / fénye szétszalad a világban.”

A második díjat elnyerő Néma Júlia kerámiaképeivel visszatért DLA-témájának kutatásaihoz: a magas hőmérsékletű, fatüzelésű égetés során keletkező, hőlenyomatok, hamulerakódások, tűznyomok kép- és tárgykötő képességéhez, amelyeket Moholy-Nagy László fotogramtechnikája nyomán pyrogramoknak keresztelt el. A fatüzelésű égetőkemencét tápláló tűz Néma alkotói metódusában – a teoretikus távlatokban, részletesen kidolgozott és elmélyített analógia mentén – a napfényt vagy a sötétkamra levilágító berendezését kiváltó eszköz. Az azonos méretű, de három különböző alapanyagra készült pyrogramok Moholy-Nagy *Red Collage* című 1921-es kollázsa előtt tisztelegnek. Címük – *Magánpontok* – azonban a karantén időszakának elzártságát, a saját otthonában elidegenedő egyén egyedüllétét idézi meg. A kerámialapokon megjelenő, az eltérő anyagok alapszínét megmutató téglalapok égetés során úgy keletkeznek, hogy az alkotó kitakarja, vagyis elrejti, megvédi, elszigeteli felületüket a tűz lángnyelveitől, hőjétől és hamujától, hasonlóan a pandémia védelmi előírásaihoz. A három, egyszerűségében kifinomult és elegáns kompozícióban, a képkötő elemek egymástól távoli és látszólag kapcsolat nélküli elhelyezésében, illetve a képek installálásában a szociális távolságtartás motívuma is felfedezhető.

A harmadik díjat kiérdemlő Zakar József *Elhagyott kert* című plasztikája, amely falí és téri alkotásként egyaránt értelmezhető, 2020 nyarán készült. A téri ábrázolás, ami a keramikusk egyik fő témája, hosszú alkotóévek munkája során, szisztematikusan haladt a szigorúan precíz élek és falak, a hegyes sarkok geometrikus útjától a kézi felrakás technikájában fokozatosan feloldódó könnyed, mármár grafikus vonalak, sziluettek, faktúrák és színek felé. Az *Elhagyott kert* egyszerre geometrikus és organikus, talán éppen ezért dekoratív formája egy még rendezett, ugyanakkor már a természet erői által félig visszavett, elégikus konstrukciót mutat be Zakar József önreflexiói és emlékképei nyomán.

A diák kategória nyertese, Sinkovits Zsuzsanna a *Geoform* című tárgysorozatában magyar természeti tájegységek élményét ültette át egy-egy váza formájába. A felhasznált alapanyagok és technikák a választott tájegység lokális természeti értékeit, nyersanyagait jelenítik meg, illetve alkalmazzák. Így az Északi-középhegységben található, egykori sámsonházai kőfejtőből származó, rétegződő kőzetek pigmentjeit a japán eredetű nerikomi (vagy neriage) technikával kombinálta; a kiskunsági Fülöpháza futóhomokdűnéinek mozgását a 3D-techológiával nyomtatott öntőformával készített, csavart forma idézi meg; az Alföld száraz talajának szikesedését, pedig a Szikósfürdőről vett magnézium felhasználásával összeállított ugrasztott, repesztett mázfelület reprezentálja.

A különdíjakkal jutalmazott művészek a magyar és a nemzetközi kerámiakultúra területén is ismert és

SINKOVITS Zsuzsanna: *Geoform sorozat* | Zsuzsanna SINKOVITS: *Geoform series*

2020, színezett kőedény, porcelán, vegyes technika (3D nyomtatás, öntés, nerikomi), egyenként: 24x11,5x11,5 cm, 22x20,5x4,7 cm, 21,5x11x11 cm

elismert alkotók. Mindhárman olyan egyéni eszköztárat fejlesztettek ki, amelyről munkáik azonnal felismerhetőek a világ szinte bármelyik múzeumában vagy galériájában. Simon Zsolt József egyedi öntéstechnikát, Husz Ágnes szalagfelrakást, míg Füzesi Zsuzsa kézzel építést, felrakást használ bravúros, hiperorganikus plasztikáiban. Hármuk közül Husz Ágnes tematizálta a pandémiát *Szivárvány Láng* című művében: „[A 2020.] év elképesztő felfordulást hozott az egész világon, politikailag, emberileg, gazdaságilag. Irigyen nézem, hogy vannak, akik tudnak ebből energiát

HUSZ Ágnes: Szivárvány Láng | Ágnes HUSZ: Rainbow Flame
2021, kőcserép, kézzel épített, 54x18x14 cm

meríteni és pozitív új fordulatot venni. Én is keresem az utat a szabad lobogáshoz. / A munkáimat fémjelző rusztikus felületű agyag-szalagok örvénylenek és pulzálnak. Olyan ez számomra, mint a festő ecsetvonása, az organikus, színes szalagokkal térbeli rajzokat készítek. / A »Szivárvány Láng« talán kicsit patetikusan fogalmazza meg a reményt az újrakezdésről, a jövőbe vetett hitről. Egy sokszínű világban az egymás iránti szeretetről, toleranciáról.»

A zsűri elismerő oklevelével jutalmazott Ruzicska Tünde és Szabó Ádám Csaba egyaránt a térábrázolás kérdéseivel foglalkozott pályaműveiben. Ruzicska többnézetű, mobil kerámiaelemei egyszerre adnak téri és síkbeli élményt, hol geometrikus-organikus, kézzel épített formákat, hol gesztusszerű tusrajzokat vélünk felfedezni anyagukban füstös feketére színezett köedény plasztikáiban. E kettősség értelmezését a címül választott *Genius loci*, azaz a hely szelleme fogalmának poliszémikus jelentéshálójával húzta alá szó szerinti és átvitt értelemben egyaránt.

Szabó Ádám Csaba *SpEnso* című, egyéni szóösszetételű sorozata a zen buddhizmus és a japán kalligráfia körmozgásának összetett jelentésrétegeit, a kör meghúzásának meditatív gesztusát, a világjárvány és a tér, a szabályok közé szorított térhasználat, térérzékelés aspektusait vonta össze. Korábbi plasztikáiban dekonstruktív eszközökkel metszett, szabdalt, szeletelt tárgyűrűket hozott létre, most viszont a kézzel építés, a felrakás ősi technikáját használva teremtett látszólagos tereket, pszeudokereteket. Lírai hangvételű tárgyleírásának két utolsó mondatát érdemes idézni: „A SpEnso sorozat megélés. Az üresség bekeretezése.»

A diák kategóriában a zsűri elismerő oklevelét kiérdemlő Dályay Virág *Enyészet I.5* című munkája talán a

FÜZESI Zsuzsa: Koan 9. | Zsuzsa FÜZESI: Koan 9
2020, porcelán, kézi felrakás, 46x42x47 cm

RUZICKSA Tünde: Genius loci No. 6-7. | Tünde RUZICKSA: Genius loci Nos 6-7
2021, samottos kőedény, szabadkézi szalagfelrakás, egyenként:
24x50 cm, 40x32 cm

SZABÓ Ádám Csaba: SpEnso XII. | Ádám Csaba SZABÓ: SpEnso XII
2020, samottos kőedény, kézzel épített, metszett, fatüzes égetés,
48x26x26 cm

DÁLYAY Virág: Enyészet I.5 | Virág DÁLYAY: Decay I.5 | 2019, samottos agyag, vegyes technika, fatüzes égetés, 37x32x16 cm

ZAKAR József: Elhagyott kert | József ZAKAR: Deserted Garden
2020, kőcserep, szabadon épített, 55x45x7 cm

természeti és az ember alkotta, mesterséges világ ciklikus harcát, születés-élet-halál-újjaszületés körforgását jeleníti meg, avagy az entrópia fogalmát tematizálja.

Az Országos Kerámiaművészeti Biennálé 2021, Pécs tárlata részben már elérte célját, mert átfogó és tanulságos képet adott az elmúlt évek hazai kerámiakultúrájáról. A szervezők másik két vállalása, amelyekkel a pécsi Országos Kerámia Biennálék hagyományának méltó és eredményes örököseiként a kerámia-seregszemlék presztízsének visszaállítását szorgalmazzák, egyelőre még a jövő homályába vesző kérdések, nekünk azonban bizakodnunk és reménykednünk kell a megvalósulásukban, és abban, hogy folytatásuk következik.

NOVÁK Piroska

design- és művészetteoretikus

(Országos Kerámiaművészeti Biennálé 2021, Pécs. Zsolnay Kulturális Negyed, m21 Galéria, 2021. május 22. – július 18.)

1. A pályázat és kiállítás a Zsolnay Örökségkezelő Nonprofit Kft. és a Pécsi Galériák Divízió, a Janus Pannonius Múzeum, a Pécsi Tudományegyetem Művészeti Karának partneri együttműködésével és a Nemzeti Kulturális Alap támogatásával valósult meg.
2. A zsűri tagjai: prof. Fusz György DLA keramikumművész, a Kortárs Kerámiaművészetért Alapítvány kuratóriumának elnöke; Geszler Mária Kossuth-díjas keramikumművész; Kemény Péter Ferenczy Noémi-díjas keramikumművész, egyetemi adjunktus; Novák Piroska design- és művészetteoretikus, főmuzeológus, Iparművészeti Múzeum; Strohnér Márton keramikumművész, designer, a KKMM – Nemzetközi Kerámia Stúdió vezetője; Tóth Lajos okleveles vegyész mérnök, az Interkerám Kft. ügyvezetője; Nagy András osztályvezető, főmuzeológus, Janus Pannonius Múzeum.
3. Az eredeti tervek szerint az Országos Kerámiaművészeti Biennálé válogatott anyaga kettéosztva a Pécsi és a Nádor Galériákban került volna kiállításra, ám végül egyben, egy helyszínen és hosszabb nyitvatartási idővel nyílt meg a tárlat.
4. Erről bővebben lásd az Országos Kerámiaművészeti Biennálé katalógusában megjelent tanulmányt: Novák Piroska: A pécsi Országos Kerámia Biennálé krónikája 1968–2008. In: *Országos Kerámiaművészeti Biennálé*

2021 Pécs. Fusz György (felelős szerkesztő és kiadó), Pécs, 13–21. [Kiállítási katalógus.]

5. A két kerámiaforum életre hívásának részben közös történetéről bővebben lásd:

Mogán Orsolya: Új tüzek égnek. A modern magyar kerámia születése Siklóson. *Magyar Iparművészet*, 2019/6, 17–24.

6. Sárkány József: Újraöntve. Magyar Kerámia 2012 – kiállítás a pécsi Modern Magyar Képtárban. *Magyar Iparművészet*, 2013/3, 2–8.

7. Az 1968 és 2008 között megrendezett Országos Kerámia Biennálék első tizenkét katalógusa online elérhető a MúzeumDigitár Design DigiTár – Iparművészeti archívumában. Forrás: https://hu.museum-digital.org/index.php?t=listen&serie_id=456&order=asc&sort=name – Hozzáférés: 2021. május 25.

8. Romváry Ferenc (előszó, szerk.): *IV. Országos Kerámia Biennálé*. Janus Pannonius Múzeum, Pécs. [Kiállítási katalógus, oldalszámok nélkül, a Janus Pannonius Múzeum Művészeti Kiadványai 24.] A IV. Országos Kerámia Biennálé katalógusa online elérhető a MúzeumDigitár Design DigiTár – Iparművészeti archívumában. Forrás: <https://hu.museum-digital.org/index.php?t=objekt&oges=617615> – Hozzáférés: 2021. május 25.

A cikkben szereplő fotókat az Országos Kerámiaművészeti Biennálé szervezőinek jóvoltából közöljük.

Néma Júlia II. díjas *Magánypontok II–III–IV. (Hommage à Moholy-Nagy László: Red Collage)* című alkotását ebben a lapszámunkban, a Tárgyközelben rovatban mutatjuk be részletesebben.

AZ ORSZÁGOS KERÁMIAMŰVÉSZETI BIENNÁLÉ 2021, PÉCS DÍJAZOTTJAI

A Magyar Művészeti Akadémia és a KKMM – Nemzetközi Kerámia Stúdió által felajánlott I. díj: Kontor Enikő

A Pécs Megyei Jogú Város Önkormányzata által felajánlott II. díj: Néma Júlia

A KKMM – Nemzetközi Kerámia Stúdió által felajánlott III. díj: Zakar József

A diák kategória nyertese: Sinkovits Zsuzsanna (Moholy-Nagy Művészeti Egyetem)

A Magyar Formatervezési Tanács különdíja: Simon Zsolt József

A Zsolnay Porcelánmanufaktúra Zrt. különdíja: Husz Ágnes

A Barabás Lajos és Zsdrál Márkó műgyűjtők által felajánlott különdíj: Füzesi Zsuzsa

A zsűri elismerő oklevélét kapta: Ruzicska Tünde és Szabó Ádám Csaba

A zsűri elismerő oklevélét kapta diák kategóriában: Dályay Virág (Pécsi Tudományegyetem Művészeti Kar)